

casione, ex qua superiores orti, nimirum, ut Sabel-
lianorum errori obuiam iretur, sed malo nodo pe-
ior cuneus quæsitus est ab imperitis hominibus &
iam multis hæreseôn fordibus inquinatis & imbu-
tis. Ad verbum autem Dei non recurrebant. Do-
gma verò Tetratheitarum hoc fuit, præter tres il-
las diuinas hypostasas & personas existere quartam
quandam essentiam, quæ trium communis esset, &
se tribus illis communicaret, propter quam com-
municationem dii fierent. Atqui nec tres illæ per-
sonæ aliud sunt, quàm ipsa diuina natura: nec illa aliud
est nec alibi, nec alio modo subsistit, quàm in tribus
illis personis, tota in omnibus, tota in singulis, cu-
ius non participatione tantum aliqua, sed tota pos-
sessione, quæque persona Deus est, Pater, Filius &
Spiritus sanctus tres personæ, sed vnus & idem
Deus. Triformiani verò quatuor essentias, ut Te-
tratheitæ, non constituunt. Quare ab iis dogmate
differunt. Huius hæreseos meminit Isidorus, quàm si-
cut & superiores ut euitaret S. Bernardi seculo Gil-
bertus Porretanus docuit, sed falsissimè, diuinas
personas non realitate quadam, sed tantum nuda
notione & cogitatione animi inter se differre & di-
stingui, qui à Rhemensi synodo refutatus est, & a-
liud esse dixit in Deo naturam & substantiam, quæ
Deus est, ab ea qua Deus est. Diuinitate enim Deum
esse Deum. Diuinitatem tamen non esse Deum.
Quem errorem luculentissimè & pulcherrimè re-
futat Bernard. sermo 80. in Cantica.

Aquei quid senserint.

CAP. LXXV.

Alia est, quæ dicit aquam non à Deo creatam,
sed ei semper fuisse coeternam.

I Aquam